

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 3 listopada 2017 r. – Gyula Kiss / Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Sprawa C-621/17)

(2018/C 022/40)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gyula Kiss.

Strona pozwana: Emil Kiss, Gyuláné Kiss.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przesłankę sporządzenia prostym i zrozumiałym językiem ustanowioną w art. 4 ust. 2 i w art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (zwanej dalej „dyrektywą”) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w umowach pożyczki zawieranych z konsumentami spełnia ową przesłankę warunek umowny nienegocjowany indywidualnie, który określa dokładnie wysokość kosztów, prowizji i pozostałych wydatków (zwanych dalej łącznie „kosztami”) ciążyących na konsumentach, metodę ich obliczenia oraz chwilę, w których należy je uiścić, ale który nie określa jednak z kolei, jakie konkretne usługi są opłacane z tytułu tych kosztów, czy raczej należy ją interpretować w ten sposób, że umowa powinna również wskazywać, jakie są owe określone usługi? W tym ostatnim wypadku czy wystarczy, że treść danej wyświadczanej usługi będzie można wywnioskować z nazwy wydatku?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że postanowienie umowne stosowane w niniejszej sprawie w dziedzinie kosztów, niepozwalające na identyfikację w jednoznaczny sposób na podstawie umowy, jakie konkretne usługi są świadczone w zamian za te koszty, powoduje ze szkodą dla konsumenta sprzecznie z wymogami dobrej wiary znaczne zachwianie równowagi pomiędzy prawami i obowiązkami stron wynikającymi z umowy?

⁽¹⁾ (Dz. U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Investigatory Powers Tribunal – London (Zjednoczone Królestwo) w dniu 31 października 2017 r. – Privacy International / Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs i in.

(Sprawa C-623/17)

(2018/C 022/41)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Investigatory Powers Tribunal – London

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Privacy International

Strona pozwana: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Pytania prejudycjalne

W przypadku gdy:

- a. możliwości wykorzystywania przez [służby wywiadu i bezpieczeństwa (SIA)] [masowych danych telekomunikacyjnych], które zostały im przekazane, są konieczne do ochrony bezpieczeństwa narodowego Zjednoczonego Królestwa, w tym w obszarach zwalczania terroryzmu oraz przeciwdziałania szpiegostwu i rozprzestrzenianiu broni jądrowej;
 - b. służby wywiadu i bezpieczeństwa wykorzystują masowe dane telekomunikacyjne głównie w celu wykrywania wcześniej nieznanymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa narodowego przez zastosowanie masowych technik nieukierunkowanych na konkretne osoby, opartych na gromadzeniu masowych danych telekomunikacyjnych w jednym miejscu. Służby to przede wszystkim szybkiej identyfikacji i rozpracowaniu celu, a także zapewnieniu podstaw do podjęcia działań w obliczu bezpośredniego zagrożenia;
 - c. dostawca sieci łączności elektronicznej nie ma potem obowiązku zatrzymania masowych danych telekomunikacyjnych (przez okres dłuższy niż przewidują to jego zwykłe wymogi biznesowe), a dane te zatrzymuje wyłącznie państwo (służby wywiadu i bezpieczeństwa);
 - d. sąd krajowy ustalił (z wyjątkiem pewnych zastrzeżonych kwestii), że gwarancje towarzyszące wykorzystywaniu masowych danych telekomunikacyjnych przez służby wywiadu i bezpieczeństwa są zgodne z wymogami Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; oraz
 - e. sąd krajowy stwierdził, że narzucenie wymogów określonych w § 119–125 wyroku [z dnia 21 grudnia 2016 r., Tele2 Sverige oraz Watson i in., C-203/15 i C-698/15 (EU:C:2016:970)] (zwanym dalej „wymogami zawartymi w wyroku Watson”), o ile mają zastosowanie, zniweczyłoby środki podjęte w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego przez służby wywiadu i bezpieczeństwa i tym samym zagrożiłoby bezpieczeństwu narodowemu Zjednoczonego Królestwa;
1. Uwzględniając art. 4 TUE i art. 1 ust. 3 dyrektywy 2002/58/WE dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej), czy wymóg w poleceniu sekretarza stanu dla dostawcy sieci łączności elektronicznej, zgodnie z którym dostawca ten musi przekazać masowe dane telekomunikacyjne służbom wywiadu i bezpieczeństwa państwa członkowskiego, wchodzi w zakres prawa Unii oraz dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej?
 2. Jeżeli odpowiedź na pytanie jest twierdząca, czy do takiego polecenia sekretarza stanu zastosowanie mają którekolwiek z wymogów zawartych w wyroku Watson lub inne wymogi poza wymogami nałożonymi przez Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności? Jeśli tak, w jaki sposób i w jakim zakresie zastosowanie mają takie wymogi, biorąc pod uwagę konieczność zastosowania przez służby wywiadu i bezpieczeństwa technik masowego uzyskiwania i automatycznego przetwarzania w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego oraz zakres, w jakim możliwości takie, o ile są zgodne z Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, mogą być w istotny sposób osłabione przez nałożenie takich wymagań?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Rijeci (Chorwacja) w dniu 9 listopada 2017 r. – Anica Milivojević / Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Sprawa C-630/17)

(2018/C 022/42)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski Sud u Rijeci